

Lyrisk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Takk til Arild Vedvik for stafettspinnen. Arild er en hverdagshelt som utrolig nok klarer å fore seks hundre diktelskere med nye dikt i innboksen nesten hver dag. Og han har med poesiringen sin klart å skape et fellesskap som etterhvert betyr mye for mange.

Dikt gir fortattede, sterke, ofte nesten magiske beskrivelser av alt dette som livet innebærer. Dikt knytter oss mennesker sammen på forunderlig vis

Jeg har lyst til å bidra med et dikt av Marie Takvam som døde i vinter.

ILLUSTRASJONSFOTO: OSCAR WILLIAMS

Å reise seg

Den som aldri har lege oppskrubba i utforbakkar,
aldri har halta med gips rundt ankelen,
aldri falle for smil frå lepper
som løynde hoggtenner og blitt oppgnaga nær inntil døden
aldri har vandra i glede mot utstrekke hender
som greip hardt og slo – funne seg liggande i blod
einsam på jorda,
aldri har gått seg vill i skremmande skogar
på leiting etter ein blome med ukjent namn
aldri har stupt i trapper av rusgifter
og svimla i svermar av ukjende stjerner,
har aldri kjent den umåtelege glede
ved å kunne reise seg att, falle og reise seg att,
finne att den første veldige siger langt, langt
tilbake i ein barndom som tida har raka oske over.

Som eingong langt tilbake i urtida, kravlar
eg meg opp på jorda att, først på hender og kne
så står eg på egne føter og kan gå!

Jeg sender stafettspinnen videre til min kjære, kloke kollega
Mariann Mathiesen på Østerås legekontor.

Hilsen fra Elisabeth Juvkam

ILLUSTRASJONSFOTO: MONA-USA TRANSETH